

Tunne iseennast!

On palju lauseid maailmas, millel on äraarvamata suur jõu, mis kaaluvad rohkem kui arvata jõuamegi. Kuid ei ole viist teist sellesarnast lauset, mis mõjaks meisje sedavõrd kui: tunne iseennast!

Selle nõude leiame juba vanade kultuurrahvaste nagu kreeklaste ja teiste juures. Mäti on olnud need sõnad väga elulised, ning neis peituvad nõuded on tähtsad. Kuid tihti oleme neist tähendusrikkast sõnust mööda läinud, ilma et oleksime järele mõtelnud, mis need tähendavad.

Kas meie siis ei tunne end, kas oleme enesetele võõrad? Me oleme ju enesetele nii tuttavad! Aga ometi on neil sõnul veel sügavam jõu.

Tunne iseennast! Kui palju küll peitub selles lauses. Tunned sina, kes sa oled? Tunned, milline ülesanne on sinul, milleks elad maailmas? Need on küsimused, mida sisaldab see nii lihtne lause.

Kas võime anda vastused neile küsimustele, kas tunneme endid nii hästi? Kui meis kerrib küsimus: tunned sina end, tunned kes sa oled, siis on vastus olemas: sa oled inimene.

On huvitav, millise vastuse annab meile piibel, kes me oleme. Me leiame vastuse, mis on oma tähtsusest suurim kõigist võistetest: Me oleme loodud Jumala näo järele.

Eks sisalda see vastus palju? Inimeses on midagi jumaliku. Jumal, kes on täielik, on meid valmistanud oma näo järele ning on ka inimesesse pannud selle täielikkuse. Mii leiame, et esimene inimene oli kõigiti täielik, tema hinges ja olemises oli midagi jumaliku. Aga kas ka praegu on inimsugu väärt seda nime kandma, et oleme inimesed ja Jumala näo järgi loodud? Me oleme veel inimesed oma kuju järgi, aga meie seesmise inimesega on ise lugu. Kas on siin leida seda jumalikkust, mida peafime leidma? Ei! Inimene on palju kaotanud oma jumalikkusest. On ainult väike osa sellest üle jäänud, mis oli esimesel inimesel, ühel vähemal ja teisel rohkemal määral.

Kuidas oleme kaotanud oma jumalikkuse? Sellel suurel küsimusel on aga äärmiselt lihtne vastus. Pätt on see, mis meid on lahutanud Jumalast, on hävitanud selle jumalikkuse, mis meil

peaks olema. Inimsugu on üle astunud üle jumalikest nõuetest.

Kuid kas on meil lootust, et saaksime kuidagi jälle tagasi selle endise auhise seisukorra juure; kas ei helgi kuskilt valgust, mille poole peafime püüdma, et jälle saada seda jumalikkust? Kas ei ole võimalust, et jälle saada inimesteks selle sõna tõsisel mõttes? Need on küsimused, mis vaevavad meid, üht vähemal teist suuremal määral. Iga inimene tunneb eneses igatjust saavutada see ideaalne seisukord.

Kas leiame tänapäev veel ühe täieliku inimese, kes võiks olla meie kõigile eeskujuks, kes aitaks meid olla jällegi sõnakuulelik neile jumalikele nõudele, mis meis üles ehitavad täieliku inimese? Ei! Siiski meil ei ole vaja lootust kaotada, sest meil on ikkagi veel üks suur eeskuj. Me võime olla õnnelikud, et meil on veel üks tõeline inimene filme ees, ja see on Jeesus Kristus.

Kristus elas tõesti elu, mida võime täielikult nimetada. Kui süveneme kord evangeeliumitesse, siis leiame, milline on olnud tema elu, näeme, et ta on olnud puhas ning vaba kõigist pattudest.

Nähes oma suurt eeskujut jälgub meile veelgi lähemalt meie seisukord; me näeme oma väärtusetut elu. Aga ometi on meil võimalus saada täielikult, ning tunda seda jumalikkust, mida vajame, et olla tõelised inimesed.

Nagu teame, Kristus elas täieliku elu. Ta näitas meile ette taevalikku elu kuidas võib olla vaba kõigest patust. Ta juhatas meid teele, kus võime saavutada tasakaalu eneses ja kokkukõla Jumalaga. Kuulgem selleks Kristuse häält, kui ta kutsub: Tulge minu juure kõik!

Mii võime edasi astuda. Kui läheme Kristuse juure, siis saame tõeliselt inimeseks.

Kui oleme alati ühenduses Issandaga, siis kasvab jõud, ja me võime saavutada jumalikkuse, täiuse, mille järele igatseb iga hing.

Seepärast tunne iseennast! Püüa saada inimeseks, kelles on jumalikkus!

Küsimusi usu kohta

Kui Kristust esimest korda kiusati kiradist, siis oli tegemist leivaküsimusega, nii siis ihu ülalpidamisega. Ei tohi unustada, et eluraskused on tõelikud raskused, ja et ainult tõelik usk on võimeline raskusi lahendamata ja neile vajaliku eduga vastu astuma. Paljud kristlased on kaotanud oma usu leivaküsimuse pärast, kuigi elav usk Jumalasse oleks võinud neid hoida langemise eest. „Siis võttis kurat teda enesega pühasse linna ja pani teda püha koha harja peale seisma, ja ütles temale: Kui ja oled Jumala Poeg, siis kukuta ennast maha, sest kirjutatud on: Tema tahab oma ingleid sinu pärast käskida ja nemad peavad sind kätte peale võtma, et sina ei pea iial oma jalga vastu kivi tõukama.“ Matt. 4, 5, 6.

Jeesus astus waenlasele vastu Sõnaga. Ta ütles: „Kirjutatud on!“ Siin me näeme, kuidas ta saatat temale sellejama abinõuga vastu astub, üteldes: „Kirjutatud on!“ Mida peame meie uskuma?

Me elame maailmas, kus on palju religioone ja maailmavaateid. Küsimus ei keerle mitte üffi mõtte ümber, kas olla kristlane või mitte, vaid ka selle ümber, millist kristluse suunda ja vormi pooldada.

Juba meie lähise eluea kui ka alatise töötamise ja leivamuretsemise tõttu meil ei ole võimalik täielikult tutvuneda iga kiriku ja koguduse õpetusega, seega meil tuleb pöörata kristliku õpetuse algallika ja Jumala ilmutatud tõe juure. See allikas on piibel, ja meie usume, et see õpetab ühte Jumalat kui ka ühte tõe. Sellega me möödame iga õpetuse tõepälsusest; sellega me katsume läbi iga ühiku kristliku kogemuse ehtsuse, ja seeläbi me tunneme ka aega, milles elame.

Kristus näitab meile tee, kuidas jõuame selgusele usurasjus. Ta ei seadnud midagi muud waenlasele vastu, kui ütlu: „Taas on kirjutatud: Sina ei pea Isandat, oma Jumalat, mitte kiusama.“ (Matt. 4, 7.) Sellega ei taha Kristus mitte lihtsalt üht lauset teisele vastu asetada, vaid ta näitab, et on võimalik rikkuda pühakirja koostöös ühikute jalnide vastuotsa seletamise läbi, ja et sel viisil ei jõuta tõe ja Jumala tahmise tundmisele. Usu täius ei olene mitte alati mõne ühiku kirjakohta seletamisest, vaid tõdede mõistmisest, mis kujundatakse koostööliseks tervikuks, kõikide kirjakohade ühtlustamise läbi.

Tuleb pidada meeles, et Kristuse kiusamise juures oli tegemist hündmiste fordamisega, mis põhjustasid Madama langemise. „Kas Jumal on jeda ütelnud?“ oli mao küsimine. See on ka veel täna iga inimjädame küsimine, mis annab end

siis tunda, kui Jumal eitab hingele oma kõlbelised nõuded. Siit algab suur hädasoht, millest inimesed nähtavasti ei ole teadlikud, nimelt, et nad peavad end mööduvaks ja kohtumõistjaks Jumala Sõna üle. Alles hiljuti oli mul võimalus kuulda üht professorit oma kõnes ütlevat: „Piibel sisaldab küll Jumala Sõna, aga me siiski ei või öelda, et kogu piibel on Jumala Sõna.“

Mida me peame Jumala Sõnast uskuma ja mida ära heitma? Siin me jällegi näeme selgesti ähvardavat hädasohtu. Inimene tahab esineda mööduvuna selle üle, mis peab olema tõde, ja olla kohtumõistja Jumala Sõna kohta. See enesülendamine põhjustaski saatana langemise, ja usaldamatus Jumala Sõna vastu saatis Ceiva patustama, lahutades kogu inimsoo Jumalast. Asjakäik näitab selgesti, et meil tuleb olla kas täiesti Jumala sõna poolt või vastu. Kõigele ebale ja poolikule usule, usulistele vastukoostustele ja fanatismile me peame vastu asetama ütlu: „Kirjutatud on!“ Tõe enda pärast meie ei tohi rahul olla poole piibliga. Seepärast heidame meie kõrvale iga enese poolt valitud pühaduse ja usu, mis on koostatud Jumala Sõnast ja inimlikkudest õpetustest. „Aga ilmaaegu teenivad nemad mind, et nemad õpetavad õpetusi, mis on inimeste käsikimised.“ Matt. 15, 9.

Tõelikult usu alus on Jumala Sõna, ja nimelt kõik Sõna. „Pühitse neid oma tõe sees; sinu sõna on tõde.“ Joh. 17, 17. Seepärast õpetab Paulus: „Ja kui keegi võitleb, ei saa ta mitte võidukrooni, kui ta ei võitle nõnda, kui kohus on.“ 2. Tim. 2, 5.

Sellest nähtub, et siin ei ole mitte tegemist ükskõik misjuurde usuvõitlusega, vaid võitlemisega Jumala riigi pärast, mis meil vaja pidada Pühakirja sõna ja waimu järele.

Miks lähewad nii wähesed jeda teed? Miks on nii wähesed tahtlikud vastu võtma terwet Jumala Sõna? Kristus õpetab, et tema jüngeritel tuleb kanda risti ja tagakiusamisi. Kuid inimene ennem nõhtleb iseemast, alludes mitmejuurde meeleparandusharjutustele, kui et ta piüaks elada Jumalast seatud kõlbeliste kohustuste järele, mis toowad esile muutuse inimese süeelus. Ja siiski: mis oleks usk ilma elumutmiseta ja mis on elumutmine, kui see ei wasta tervele Jumala Sõna õpetusele? Kii me wõidame ainult selles usus, mis toetub tervele Jumala Sõnale.

R. T. järele B—6.

Töö ja edu

Kui tahame saavutada edu, siis tuleb täita selleks vajalikud tingimused. See põhimõte on maksimaa ajalikkude kui vaimulikkude eesmärkide kohta. Jumala sõna ütleb: „Arge efsige mitte... mis inimene iial külvab, jeda ta ka lõikab.“ Mat. 6, 7. Kristus ütles: „Kristija Johanneese päewist siit saadit käiakse wägissi taewariigi peale, ja kes wägissi peale käiwad, kisuwad jeda eneste poole.“ Matt. 11, 12. Kuid ta lijas sellele weel ühe teise tähtsa ütluse, nimelt: „Ilma minuta ei wõi teie ühtegi teha.“ Joh. 15, 5.

Selle põhimõtte esitas Jumal oma rahwale juba wanal ajal. Mii me loeme: „Kui sa pöörad ja mina sind pööran, siis pead sina minut palge ees seisma.“ Jeer. 15, 20. Sellest nähtub, et kõik meie edu oleneb ära jumalikust abist. Kuid samal ajal ootab Jumal ka meie poolt teatud jõupingutusi. Inimene on mõistusega warustatud olewus, kelle tegutsemine põhjendab wabal walikul. Seega jääb digeks Kristuse ütlus: „Kes palub, see saab, kes otsib, see leiab, ja kes koputab, sellele tehakse lahti.“

Et saavutada edu, selleks tuleb teha jõupingutusi kahes suunas, endast ära heitmisel ja juure wõtmisel. Jumal ei ehita oma waimulikku hoonet maailmalikule alusele. Ta ütles prohwet Jeremiale: „Waata, ma panen sind paganate üle ja kuningate üle ära kikkuma ja mahakikkuma... üles ehitama ja istutama.“ Jerem. 1, 10. Mii siis esiteks wana kõrvaldamine ja siis alles uue ülesehitamine. Sama põhimõtte esitab meile ka Paulus: „Mga sina, oh Jumala inimene, põgene see eest ära; aga nõua taga digust, jumalakartust, usku, armastust, kannatust, tasandust, wõitle head usu wõitlemist, hakka igawesest elust kinni, selleks oled sina ka kutsutud ja tunnistatud head tunnistust mitme tunnistaja ees.“ 1. Tim. 6, 11—12.

Milles wõidelda ja kuidas jõuda edasi usuteel, selleks paneme tähele Jumala sõna nõuandeid.

Esikõige peame meeles Jeesuse ütlust, et ilma temata ei wõi keegi midagi teha. Kui sagedasti on meie parimad piüüded jäänud just seepärast tagajärjetuks, et oleme lootnud oma jõule. Maanud aastal piüüame rõhkem toetuda Jumalale, siis saawutame edu.

Soidume mängimast iga wäiksemagi patuga. Jumala sõna nõuab: „Wõtte kinni wäikesed rebased, kes wiinamäed ära rikuwad.“ Wäikene awaus wõib wiia hädaohtu juure laewa, kui jeda ei parandata digel ajal.

Piüüame elada tõst kristlikku elu. Teeslemine walitseb kõljal maailmas ja mürgitab usalduse nii ükikõikute kui rahwaste wahel. Sagedasti kiusatakse ka usklikke teistele näitama, nagu

oleksime paremad kui oleme tõelikult. Meie dige Jeesuskord ei jää siiski lõplikult warjatuks ja see Jeesuskord, peale hädaohtu isikule endale, mõjub Jumala tööle takistawalt.

Wõitleme puhtaid mõtteid. Meie mõtteist arenewad teod, seepärast tuleb neid eriliselt tähele panna. Oleme ajalikus elus sellega rahul, mis me ontame. Wõnus on saanud mõnelegi komistuskiviks ja saatnud ta kõrwale tõeteest. Peame meeles, et „meie ei ole midagi ilma loomud, ja awalik on, et meie midagi ei wõi maailmalt ära wiia.“

Wõitleme endauilendamise wastu. Selle palbe läbi kaotas juba Lutsifer oma aukoha taewas, ja sama palbe on langetanud mõnegi kristlikult anastmelt.

Olgem alati tegewad töö lewitamises. Kus tegutsetakse, seal on elu. Seisew wesi hakkab lehkama, kuna woolaw wesi on alati wärske ja on kõigile kootuseks.

Suurima edu usuelus saawutame palwe läbi. Jumal kõneleb meile looduse ja ka oma Sõna ja Waimu läbi. Kuid sellest kõigest ei jattu weel; meie peame temale awama oma südame. Et omada täit waimulikku elu, me peame olema temaga täielikus ühenduses. Seda wõimaldab meile lapselik palwe. Palwetades me kõneleme Jumalaga kui sõbraga. Palwetamine ei too Jumalat meie juure, küll aga wiib meid Jumala juure.

Kui palume õnnistusi Jumalalt, siis peab meie südames asuma armastuse ja andestamise waim. Kuidas me wõime palwetada: „Sa anna andeks meile meie wõlad, kui ka meie andeks anname oma wõlglastele.“ (Matt. 6, 12.) ja siiski jallida oma südames jallimatust ja andestamatust? Taarweli käitumine oma waenlase Sauliga on meile heaks eeskujuks. Kui andestame meie wastu efsijatele, siis ei rõhu meid rabutus teiste wigade pärast, ja me wõime kõik oma jõu koondada wõitlusse oma wigade ja piüüustega.

Maailma waldab nõutus ja hirm tulewiku eest. See kipub nakatama ka usklikke. Kui meil on puhas süda ja puhtad käed, siis meie ei kõhku millegi eest, waid waatame julgelt tulewiku.

*

Et ma wõiksin teda tunda, ja tema ülestõusmise wäge, ja et ma tema kannatamisest osa saaksin, ja tema surma sarnasels saaksin, et ma kui-gipidi surmate ülestõusmise poole wõiksin saada. Ei mitte, et ma oleksin jeda ju kätte saanud, eht et ma oleksin ju täiesti walnistatud, aga ma nõuan jeda taga, kas ma wõiksin jeda kätte saada, mispärast Kristus Jeesus on mind kätte saanud.

M. B.

Saagem täielikuks

Vanu tähele iseennast ja õpetust.
1. Tim. 4, 16.

Õtjekohene ja kindel on pühakirja nõue: saage täielikuks. Kõik käsud, õpetused ja manitsused juhiavad sellele ühele eesmärgile. Pühakiri annab kõige õigema ja täiema juhtnööri, kuidas inimene peaks olema. Ta näitab tee Jumala armu juure. Inimene peaks küll täieks saama!

Olla täielik tähendab olla täiesti waga ja suuta palju. On tarwis olla nii, et ei ole midagi soowida ega laita. Peab tulema eluga toime, et olla Jumala asjale kasuks. Me mõistame, et Jumalal on kõik täielik.

Täielik on see, mis on nii nagu peab olema, milles on kõik nõuded täidetud, mis on seadusepärane.

Uga, peab ütleva, inimesega ei ole nii lihtne. On küll olemas õige tee ja Jumala arm, aga inimene läheb mööda mõlemast. Ja kui ta läheb neist mööda, loomulik, et ta ei saa täielikuks.

Nii palju saab räägitud ja kirjutatud täiuse teest. Miks on siis jeda selgitust nii palju tarwis? Kas ei saaks vähemaga läbi? Õige ju oleks õpetusest kohe kiini hakata ja jeda läbi elada. Uga kahjuks nii palju jääb tähele panemata ja läbi wiimata. Nii palju tuleb külvada, et natukest wilja saada, nii palju peab puhuma, et väikest tulust alal hoida. Miks ei saada siis kõige ära kasutada, et võida täieks saada?

Täiust on inimesel raske teostada. Ta teab küll mis on tarwis, aga ei suuda jeda läbi elada. Ta nagu ei pääse enese juure. Ta ei saa ennast kätte, ei saa olla nagu tarwis. Nii jääb ühele üks wiga ja teisele teine wiga.

Meil on küll hea soowida, et teine peaks elama nii ja tegema nii. Uga me peame mõistma, et iga inimene elab oma siseelul, mis teda talistab; igaühel on oma tunded ja elamused, mis teda kiini peawad. See teine, kelle kohta meil jääb midagi soowida, ei näe ka iseennast sisse ega saa ennast muuta.

Et inimene ei tunne ennast, siis on tal raske täita pühi eeskirju. Pühaduse rõhutamine tihti kutsjub esile segawad kõrwalnähtused. Inimesel oleks tarwis end muuta, aga see ei lähe tal korda, kuid teiste vastu muutub küll waenuliseks, et miks nad ei ole täielikud. Miisugune asi muudugi tekitab lahkmeeled, mis mõjub just täienemise vastu.

Pühaduse rõhutamise juures nii mõnedki ei muutu mitte paremaks, waid koguni halwemaks. Oli kord juur õpetaja Kristus, aga temagi õpetust täieksjaamiseks ei osanud inimesed omaks võtta. Samuti apostlite õpetusi ei osatud ära kasutada. Nii õiglane ja õtjekohene kui oli Paulus, aga ometi oli temal häda nendega, kes tegid kogu-

dusele raske, kes ei mõistnud ühtlasi pidada, kes ei teadnud mis õige tähendab täieks saada.

Inimene võib waga kergesti kalduda kõrwale. Tema on kiisatused sealt, kust ta ei mõtlegi. On asjad, mis teda alla kiskuvad.

Nastate wiisi õpitakse, kuidas peab elama ja mis on õige. Kuid nende kiisimustega nagu harjutakse ära. Õpetust kuulatakse küll, aga elu elatakse nii nagu enda sees tuntakse waja olevat.

Inimese oleku tõukejõuks on tema sisetunne. See, mis ta enda sees tunneb, sellest oleneb tema väline elu. Kuidas tema sisetunne kujuneb, nii kujuneb ka tema elu. Inimese tahted ja teod on tema siseelu awaldused. Igale teole ja sõnale tuleb waadata kui sisetunde rahuldamise aktile.

Kui me kingime pühakirjale täielise tähelepänu, siis mõjutab tema meie sisetunnet. Me muutume ja võtame täienemise suuna. See on ümberpöörmise seisukord. Uga hiljem nii mõnigi ei käi enam täiuse teed. Siseelu hakkawad mõjutama muud asjaolud, muljed teiste elust, jne. See hakkab olema talistuseks täieksjaamiseks. Kaob see hea tunne, mis kihutas täieks saama. Inimese astub häiritud, rahutu tunne, millest siis ka oleneb ebakohane elu. Meile paistab nagu teised on halwad ja talistuseks. Endaga aga arwatakse olevat korras. Siis ka pühakirja ei võeta mitte enda jaoks, waid ainult selleks, et näidata, et teised ei ela nii ja nii.

Inimene saaks täielikuks, kui ta mõistaks ennast ja teisi. Et meil oleks see mõistmine, peame püüdma mõelda — sinveneda maailmkonna põhjuslikesse seadustesse. Kõik oleneb põhjustest, kõik allub seadustele. Seaduste awastamine ja nende täitmine on täiuse poole tõttamine. Uga kui me neid seadusi ei aima, siis talitame walesti ja halwasti.

Täiuse kiisimus on tajakaalu kiisimus. Saawad kõikuse seadused täidetud, on kofkukõla ehk tajakaal, kui aga talitame seadusewastastelt, siis on korratus ja langus.

Meil on tarwis eelkõige enesest tajakaalu. Sellest mõrjnwad meie õilsad eluwiihid. On enesest tajakaal, siis on ka kofkukõlaline wahetõrd teisega. Et kogudus oleks täelik, selleks on tarwis just inimeste kofkukõlalist juhtumist üksteisesse. Meil on tarwis täiust enesest ja enese ümber. Maailmas ei ole kofkukõla, aga siis oma koguduses tahakse näha kofkukõla. Meie enda tajakaal peaks kandma koguduse tajakaalu, ja ümberpöördult. See on ideaal, mille poole tuleb püüda. Tart ja jumalakartlik on see, kes jeda tajakaalu mõistab. Seda täiust ei saada kunagi kätte teiste siidistamisega, waid ainult teiste heatahtliku mõistmisega ja teistele abiks olemisega oma taja-

kaalukas juhtumises. Nohtumõistjad aga on ise ärevad, juba tasakaalu kaotanud, väga kaugel täiuse tingimusest, ja seda rahutumaks teevad nad inimeste vahelkorra.

Siiski enese ja teiste mõistmine ei olegi nii raske. Kes otsib tõe, sellele selgub ka see. Kõik maailmkond allub seadustele, nagu juba ütlesin. Nende seaduste kaudu võib mõista ka inimest.

Me peame saama ettekujutuse endast. Nimelt meie keha on energia fogu. Tungid meie kehas on jõudude avaldused. Inimene on üks osa loodusest, ta on ju võetud loodusest. Tärelikult tuleb ka inimeses näha ürgseid loodusejõudu, mis on kas korrapärase või korratud olekus, olenedes sellest, kuidas neid juunatakse.

Iga kõrvalekaldumine, iga eefinus inimese elus on sellest, et korratud jõud murravad läbi — rõhuvad maha kõlbelise tahte. Tahe on siis liig nõrk tundele vastu panema. Inimene teeb seda, mis ei hinni, meelikut sisejõudude survele. Himud, fired on meelikut avalduvad jõud. Siin tuleb mõista seda, mis varem ütlesin, et inimese teod olenewad tema sisetundest. Mõtelge järele, et see on nii. Sisetunne tõukab inimest, teeb tema teatava tegutsemise tingimata vajalikuks või tema oma seisukohalt õigustatuks. Silis sisetunne on jõudude tasakaalust, aga ebaõilis sisetunne on jõudude korratusest.

Korratud jõud looduses mõjuvad laastavalt, nii ka inimese kehas. Olgu näiteks: elektrienergia looduses korratud olekus võib koguneda tugevaks pingeks, mis hävitab; kuid elektrienergia ohjeldades ja korra alla painutades muutub kasulikuks jõuks, teda võime kasutada valguseks ja soojuseks ning masinaid käima panemaks jõuks. Nii ka inimese sisejõud hajutatult (jegi lõõdukt) mõjuvad laastavalt, vajaliku tasakaalu hävitavalt.

Iga tegu on ebatäielik, mis tingitud jõudude tasakaalutusest. Me võime küll ära täita teatavad pühakirja nõuded, aga kui ise oleme millegi pärast tasakaalutud, ega püüa tasakaalu targalt võita, siis teeme ikkagi halba, või seda, mis ei ole täielik. Muretsemine hajutab niisama nagu alkohol, ja vihakandmine niisama nagu kiimatus. Apostel mõistab, mis tähendab olla täielik; see tähendab täita kõikjuse käsi, tasakaalut käsi, see on Jumala tahe, mis meile selgub loodusest ja pühakirjast. Jumala tahte täitmine seisab kokkukõla saavutamises niisures ulatuses nagu see meie võimuses. Säärasel viisil on õige käsutäitmine. Kui me Jumala käsku tasakaalu mõttes mõistame, siis on ta meile täielik käsi, ja me täidame selle käsu ja saame hukkamõistmisest vabaks. „Nõnda rääkige ja nõnda tehke, otsekui need, kelle peale vabaduse käsu läbi peab kohut mõistatama.“ Jaf. 2, 12.

Maailma käreikkad lõbud on kõik ärritavad,

jõudused hajutavad. Jõudude tasakaalutusest tekitab teatav lõbu. Seda lõbu otsib maailm igast asjast. Selleks on alkohol, tants, kino, teater jne. Et seda hajutamist igal pool püütakse ja pakutakse, siis on ka inimeste kalduvused nii halvad. Korratud jõud suruvad peale. Inimene muutub paratamatult fire orjaks. Ja küllalt palju juhtub, kus inimene käib oma eluga täiesti alla.

Pühakiri näitab seda, et maailmameelised inimesed elavad himude sees. Ta näitab ka sellest paha ja õnnetust. „Igaüht kiusatakse, kui teda tema enese himudest weetakse ja ahvatletakse. Vära kui himu enast vastu saanud, siis toob tema patu ilmale, aga kui patt saab täiesti tehtud, siis hinnitab tema surma.“ Jaf. 1, 14, 15. Kõik, mis läheb seadusepärasusest kõrvale, on määratud enesele õnnetuse, hukatuse.

Kõige ebatäiuse vastu on pühakiri ja jumalik mõte. Ta õpetab seda, mis juhib tasakaalu. See tõe peab meie vaimus selgeks minema. Me peame selle mõistmiseks pühendamama oma aru ja tahte. Enejevallitsemist, see on oma jõudude koostöölalast juhtimist on inimesele nii tarvis, ja lõpuks fogu inimkonnale. Seda tõe täiesti ära mõistes, kaob meis arusaamatus iseenele juhtes, ja jõudude pinged alaneb. Me ei saa teistiti oma mina ja himusid risti lüüa. Kui me selles lahenduses ei ole täiesti teadlikud, siis oma himusid alla surudes ainult suurendame himusid; me suurendame pinget, mis ikkagi läbi murrab. Seda on küllalt juhtunud, et sellele tõe ei ole kingitud arusaamist, vaid on omamoodi tahetud täieks saada, ja seda halvemaks on inimene muutunud. Me peame teadma, et saatan ei astu mitte meile vastu, et minna meiega rinnuli kokku. Kui ta aga saab meid kuidagi hajutada, et sellest on rahutus meile endile ja meie kaudu teistele, siis on ta oma eesmärgi saavutanud. Seepärast käseb pühakiri valvata, et mitte ei tuleks seda, et kübeld küljelt täidame küll käsku aga teijelt küljelt saame hajutatud.

Jõudude koostöölalast tuleb vaimne võõm, mida võib ka nimetada õndsusetundeks. See on inimese loomulik ja terve seisukord. Inimene on ikkagi erk ja vilgas, kuid tal ei ole hingelisi torme, sest ta tasakaalustab oma jõud. See on võimalik vaimse äratundmise juures. Vaimne jõud juhib kõiki kehajõudu.

Kes on Jumala leidnud, sellele on kõik lihtne. Ta tunneb oma hinges kõikjuse korda ja rütmi ning elab dieti. Kristlik põhimõte on tasakaal ja rahu.

Inimene saab astuda Jumalaga ühendusse ainult tasakaalu seisukorras. On kästus, et kui lähed palvele, siis enne mine lepi ära oma wendnaga. Vihakandmine on väga suur enesehaju-tamine. Seepärast on keelatud viha kanda, ja ka mitte hüüdistada. „Urge mõistke mitte kohut,

Lõpp 28 lhk.

S. B.

Salve hind

Näib ferge olewat palvetada. Ainult mõned lihtjad wähejed sõnad Isale ütelda. Meie pole harjunud mõtlema, mis on tõsine palwe. Nii mõndagi, mida olene palunud, saame läbi wõitluste ja piirare.

Palwe kuulmise alus on oma terve elu andmine Jumalale. Wõimata on paluda, kui meie pole end täielikult alla annud Jumalale. Jutus-tatakse ühest noorest merewäe ohwitserist, kes lauges wangi. Ta toodi komandanti ette, kellele ta koe oma kae wälja kirjutas terwitamiseks. Ta kandis veel mõõka. „Kõige esiti andke oma mõõt ära,“ hüüdis komandant. Ühtegi terwist ega palumist ei wõetud kuulda enne, kui täielik alla andmine oli sündinud. Meie ei wõi ka Jumalale läheneda lootes, et meie palwed kuulda wõetaks, enne kui olene oma tahtniised alla andnud Tema tahtniisele. Kõik meie palwed peawad olema rajatud põhimõttele: „Sinu tahtmine, mitte minu tahtmine, sündigu!“ See nõuab palju, enne kui jääraast allaandmist teostame. See tähendab: ära anda meie oma tahe ja tee. Teeme seda aga tõeliselt ja anduvalt, siis on iga põlwitamine Kristuse jalge ees mis enese täielik pühendamine. Meie ei wõi endale midagi tagasi hoida ja palvetada. Patu hellitamine teeb palwe tagajärjetuks. Kui meie oma palwe ja soovime Jumalale ette toome, sealjuures aga end meelega Jumala täieliku tahtmise alla ei alanda, ei kuule Jumala kõrw meie palweid. Alati on palwe oma tahte ohwerdamine.

Kas kunagi pole raske palvetada? Kas see maksab meile ka midagi? Kas see ei sünnita wõitlust oma minaga, oma soovide ära anda, mis meile on saanud nii kalliks kui meie elu, oma käte wahelt ära anda armsaks saanud asjad, purustada õrnemad sidemeid ja kõige juures wäiksest ütelda oma palwetes: „Sinu tahtmine sündigu!“

Sa palwetad mõne soovitud asja pärast, aga sa pole kindel, kas Jumal seda sulle anda tahab. Sa palwetad sellepärast ja ütled: „Sinu tahtmine sündigu!“ See palutud and ei tule, sinu soov jääb ikka vähemaks pealekääwamaks kui sa palwetad ja ootad. Lõpuks kujuneb, et Jumala tahtmine oli seda palutud asja sulle mitte anda, ja sa ei tunne omas südames kibedust, wõitluse tahte wähenemist, waid ainult rahu ja rõõmu laul on jäänud sinu südamesse. Aga kas see allaandmine ei läinud sulle midagi maksma?

Oh! oli see, et sa mingi kurwastuse pärast palwetasid. Keegi sinu armsamatest on haiguslega löödud. Kõigest omast südamest ja palwetad, et sinu sõber wõiks paraneda. Palwetades sa saad juhitud oma koormat Jumala jalge ette panema emast alla andes. Pikkamööda mööduwad päewad ja ööd walwates, ja sa näed, et haigus para-

nemise ajemel läheb ikka kurjemaks ja sulle saab ikka rohkem ja rohkem teatawaks, et sinu armsam sulle wõetaks; seal tuleb sinu südamesse uus mõiste ja tunne Jumala armastusest ja sa jääd wäikseks selle ees. Näid saabub ka see kurwim silmapill, millele wõid vastu minna ilma kibeduse, ilma wastuhakkamiseta, ainult magusa rahulduse ja usaldusega. Kõike seda imelikku muudatust sinu sees on forda saanud palwe. Sinu palwe ei muutud mitte Jumala tahtet, waid see tõstis sind kõrgemale, kooskõlla Jumala tahtega. Kas see ei läinud sulle midagi maksma?

Sarnane on iga palwetaja sifimine seijuford. Meie palwetame asjade pärast, mida soovime ja mõtleme neid endale õnneks tulewat. Aga need asjad, mida mõtleme endale leiwaks olewat meie südamele, saawad olema kiwideks, kui meie neid saaksime. Meie taewane Isa ei taha kunagi anda oma lastele liwe leiwat ajemel, ja sellepärast jääwad paljud meie palwetest wastamata. Asjadest, mida meie soovime, peame loobuma. Oma mina peab surema. Ust peab kaswama. Meie tahted peawad kooskõlastuma Jumala tahtega. Meie rahutused peawad Tema juures rahu leidma. Meie wõitlused peawad waibuma Tema rahus. Meid peab üles tõstetama lähemale Jumalale. Säärased wõitlused maksawad midagi — maksawad wõitlust ja piirareid, aga need toowad meile rikkalikke õnnistusi. Kahtlemata palju Jumala õnnistusi saime selle läbi, et Jumal nii mõndagi meile ära feelama pidi. Sagedasti on õnnistusrikkam õppida läbi saama ilma palutud asjadeta, kui et me neid saaksime, kuid siiski see nõuab meilt huret hinda, et õppida palwetama: „Sinu tahtmine sündigu!“

Weel üks palwe hind. Meie palwetame suurema pühituse pärast. Meie teame ka, et see on Jumala tahtmine meile seda anda, aga ometi wõib see nõuda meilt pikka wõitluseaega enne kui meie elu kooskõlastub meie oma sooviga. Meie palwetame suurema alanduse pärast, aga meie soovid wõiwad, wõib olla, ainult läbi mitme wõitluse ja kaotuste järele saawutatud saada. Meie palwetame kannatuse pärast, aga see sõna ise räägib meile, et peame kannatust ära kannatama, ja kannatuse woorust saawutame ainult läbikatsumistes. Meie palwetame, et Kristus rohkem meie südames elaks ja Jumal on wäga tahtlik meie palumist täitma. Aga wõib olla on meie süda teistest asjadest nii sissewõetud, et seal ei ole Kristusele ruumi muudu kui peab paljud asjad südamest wälja heitma. Siin on see, kus tunakse selle palwe hinda. Meie wana loomus ei ole tahtlik alla heitma ilma wastupanuta, enne kui ta saab wõidetud ja alandatud.

Ühe näite palve hinnast leiame palvetamises teiste pärast. Mõnikord näib nii kerge olevat palvetada oma sõprade pärast, ja näib, et see ei nõua meilt midagi. Meie ei palveta küllalt kaua teiste pärast, tehes seda suure tõidulega ja pealetungiva armastuse tunnetega. Ühe lapsevanema palve oma lapse pärast sisaldab kõik tema hinge. Meie palveme paganate pärast ja teeme seda kaasa tundmata, mitte diglasekt, sest oleme ise ilma hūwita nende päästmise juhtes. Meie palveme haigete, waeste, puuduskannatajate pärast, kui meie teeme seda aga õiges waimus, siis oleme armastuses nende wastu alati nende pärast palvetamas. Kõrd palvetas keegi linnamisjonär tunginult Jumala poole, et Ta saadaks oma inglid hooldama kaht waest last, keda tema leidis külmās, poolpimedas urkas, näljas ja alasti oma jurnud ema kirstu juures. Kõhe tundis ta oma hūdame-tunnistuses üht häält ütlewat: „Sina oled minu ingel; just jellepärast jaatlin mina sind siia.“ Tema palvetamine nende laste pärast nõudis temalt hinnalist tegemist. Warem oleks, et ja ei hakkaks puuduses ja ahastuses olewa Jumala lapse pärast palvetama, rääkides Jumalale, et ja oled neist huwitatud, kuna aga joowid, et sinu palwed ei lähaks julle midagi maksma. Kindlasti Jumal käheb sind nende pärast hoollitjeda.

Meie palveme oma waenlaste pärast, nende pärast, kes meid pillawad ja teotawad. See ei ole

mitte kerge. See ei nõua meilt ühtegi wõitlust, kui meie õhtul oma waikses kambris Jumala ees põhwitades palveme nende pärast, kes on olnud meie wastu head ja sõbralikud. Igauks wõib seda teha. Aga meie peame palwetama ka nende pärast, kes on meiega waenulikud, meist paha rääginud, on meid haawarind. Palvetamine nende pärast sisaldab andestust kõiges. Wõimata on weel alal hoida oma hūdames kättemalkuhinnu, kibedaid tundeid, ja kadestust, kui oleme tõelikult nende pärast palwetanud, kes meile kurja teewad. Eespalweaktariil sureb iga kibeduse ja wiha tunne. Palvetamine teiste pärast pühib wälja meie hūdamest kõik muu, peale armastuse. See nõuab meilt palju, aga õnnistused, mis meile tulewad, on ka wäga rikkalikud.

Need on wõrdlused, mida palwetamised maksma lähewad. Iga tõine waimulik igatus on püüde kõrgemale, waremale ja auksamale elule. Palwetamine on alatiõelt ülespoole ronimine, lähemale Jumalale. Meie wõime jūma jaada ainult juurte wõitluste enesetalgamise ja wanainimeise ristilõõmise läbi. Taawet ütles, et ta ei taha Jumalale midagi ohwerdada, mis pole läinud temale midagi maksma. Palwe kohta on seesama katsekiwi maksim. Palwed, mis meilt midagi ei nõua, jääwad wastamata. Palwed, mis on läinud meile kõige rohkem maksma, toowad meile kõige suuremaid õnnistusi. J. N. Milleri järele M. D.

Noorte-nädala puhul

Noorte pühendusnädal peetakse 5.—12. märtsini. Need on tähtsad ja ilusad päewad. Igal aastal on noortenädal olnud suureks õnnistuseks kõigile noortele ja noorjoo tööle meie kodumaal. See on aeg, millal wõime jälle ühiselt otsida Jumala palet ja uuendada oma töötust temaga. Ka käesolewa aasta noortenädalal ootame rikkalikke Jumala õnnistusi.

Et kõik koosolekud, mida korraldame noortenädala puhul, tuleksid noortele ja kõigile külastajale kasuks, selleks on tarwis need hästi organiseerida. Noorjoo juhid ja koguduste wanemad wõiwad selleks palju teha, kui nad õigel ajal ja tahtlikult sellele mõtlewad. See on Jumala töö ja jee pärast tehkem seda hūdamega.

Koosolekutel ettelõetawad loengud on ilmunud „Zuhised Noortele“ nr. 3. Peale selle wõib igal palwe-wõdi pühenduskoosolekul ka muud ette kanda. Püüdkte ka, et kõik koosolekid oleksid ilustatud loori- ja soololauludega. Koosoleku aja wõite oma aranagemise järele määrata. Pea-rõhu muidugi kõigi nende koosolekute juures asetame waimulikule mõttele.

Püüame juba esimejel koosolekul teha üleskutse, et kõik koguduse noored 100% jellest oja wõ-

taksid. Paluge ka wanemaid ja kõiki õdesid-wendi oja wõtma. Nendele noortele, kes on jäänud juba kogudusest ükskõikselt kangele, jaatke lahke ja sõbralik kutse koosolekule tulemiseks. Ka pooldajad noored kutsuge kõik lohale kutsuda. Koosolekutel andke noortele wõimalusi tunnistustega esinemiseks ja palwetamiseks. Wiimajel hingamispäewal tehke noortele tõine üleskutse, et nii koguduse kui ka pooldajad noored pühendaksid end täiesti Jumalale, et nad teeksid tõotuse Jumalale uueks ja paremaks eluks.

Tehkem ka üleskutse, et noored telliksid oma ajakirja eelolewaks aastaks postiga koju jaatmiseks.

Zuhin weel tähelepanu noorte misjonifondile, millise jaawutuse mõõdunud aastast, kui ka eesmärgid uueks aastaks leiate jamuti „Zuhistest“ nr. 3. Mõõdunud aastal ei wõtnud kõik jellest oja, ja jee pärast jäi ka eesmärk jaawutamata. Käesolewal aastal on mõnel osajonnal eesmärk wähem kui mullu ja jee pärast püüdkem kõik see jaawutada. Noortenädala wiimajel hingamispäewal tehke juba selle jaawutamisega alguj ning korraldage selleks korjandus. Paluge, et jellest ka wanemad ja kõik õed-wennemad oja wõtakssid. W. S.

Ütsusi liidu nõukogult

Liidu nõukogu pidas oma aastaistungi veebruaril algul ja võttis vastu rea otsusi, soovides, et need otsused oleksid õnnistujeks ja eduks Jumala tööle. Siin avaldame üldtöösse puutuvad otsused.

Puudustkannatajate heaks forjandus igas koguduses.

Kuna peaaegu igas Liidu usühingus ja grupis leidub puudustkannatajaid, aga samal ajal ei ole igas usühingus ja grupis vaeste ega heategemat kassa ega abistamiseks vastavaid summasid ning seepärast need usühingud eriliste vajaduste puhul on sunnitud pöörduma Liidu poole palvvega aidata nende juures asuvat puudustkannatajat ja

kuna Liidu heategevusfondi summadest ei piisa igaks abistamiseks ning

et iga usühing ja grupp eestkätt ise on kohustatud toetama oma juures olevaid puudustkannatajaid, **otjustame:**

1) igas koguduses ja grupis asutatagu puudustkannatajate kassa, olgugi kas neil käesoleval ajal on koha peal puudustkannatajaid või mitte;

2) puudustkannatajate kassa heaks tehtagu sellekohase ümbriluga forjandus igal hingamispäeval h.-p.-koolis;

3) selle kassa sissetulekuid hoitagu puudustkannatajate heaks, nõukogu otsusel abistatagu neid vajaduse korral ning selle kassa summasid ärgu tarvitatagu mingil tingimisel muuks otstarbeks;

4) sellest kassast antagu Liidu Heategevusfondi 10% kassa sissetulekust, kuna Liit laekunud protsentidest saadud summasid jälle omakorda kajutab erilisteks abistamisjuhtudeks terves liidus.

Heategevustöö.

Kuna meie liidus on veel palju kogudusi, kus ei ole organiseeritud tabiita gruppide ega edendata heategevustööd, seepärast soovime asutada tabiitagrupid võimalikult igasse kogudusse juba käesoleval aastal ja arendada heategevustööd.

Misjonikoosolek iga kuu esimesel hingamispäeval.

Kuna prohvetikuulutuse Waimi meile ütleb, et koguduste juureks vajaduseks on liikmete „arendamine ja kasvamine“ ja et liikmeid on tarvis „üles õhutada ja õpetada“ rohkem kaasa töötama hingedevõitmise töös, ja

kuna iga kuu esimesel hingamispäeval peetav misjonitund on pühendatud selleks otstarbeks, ja et veel palju kogudusi meie liidus kunagi seda ei

teosta ja seeläbi kaduma lähuvad paljud juhatused ja teadaanded General Konverentsilt, diivisjonilt ja liidult,

soovime, et neid misjonikoosolekuid peetaks reeglipäraselt ja kindlaksmääratud päevaldel kõigis meie kogudustes, kajutades materjali ja juhtvõõre, mis avaldatud selleks puhuks.

Liikmete kuulutustöö.

Kuna liikmete poolt korraldatud avalikkude koosolekute läbi on võidetud palju hingi ja ajutatud paljudes maades mitmed kogudused ja grupid, ja

kuna kogudustes on palju Jumalale pühendatud mehi, kes näitavad huvi sellise töö vastu ja kes seda tööd kui alandlikud tööriistad vastu võtavad ja palju võivad saavutada, seepärast soovime

1) et kogudustes, kus küllaldajelt isikuid, kes selle vastu huvi tunnevad, luua klassid nende väljaõpetamise otstarbel;

2) et liikmetele neis klassides antaks töö liidu esimehe ja klassi juhi järelevalvel;

3) et kus võimalik, moodustataks piirkonna klassid;

4) et käesoleva plaani kohajelt peetaks kogudustes liidu korraldusel liikmete kuulutustöö kurjusi, mis kestaksid 2—4 päeva, millal antaks liikmetele praktilisi näpunäiteid ja materjali tööks.

Hingamispäevakooli 60. aasta juubel.

Otsustame:

1) et määrame vastavalt General Konverentsi otsusele 18. juuni 1938. aastal hingamispäevakooli 60. aasta mälestuspäevaks;

2) ühineme juubelpäeva pühitsetes ühises püüdes, tuua iga koguduseliige hingamispäevakooli liikmeks juba enne 18. juunit;

3) töötame selleks tõsiselt hingamispäevakooli õpetajate koosolekute läbi, et võita iga koguduseliiget hingamispäevakooli liikmeks meie liidus;

4) juubelpäevaks valmistada vastav mälestusmärk väljaandmiseks neile, kes juubelpäeval on hingamispäevakooli liikmed.

Noorjoo 3. kongress Eestis.

Kuna meie noortele on olnud ülesõhutusjeks ja õnnistujeks meie noorjoo kokkutulemised ja ühised üritused minewikus ja et meie noored vajavad uut elustust ja waimustust adventliikumises, seepärast otsustame ära pidada eeloleval juulil 3. ülemaalise noorjookongressi 29. juunist — 3. juulini Tallinnas.

Kuidas koostatakse õppetükid

Ühegi meie liikumise poolt väljaantava kirjanduse eest ei hooldajata suuremal määral kui hingamispäevakooli õppetükkide eest. Seda õigus-
tab õppetükkide tähtsus koguduseelus ja õppetükkide
juurearmuline lewit. Neid trükitakse üksi inglise
keeles ümarguselt 166.000 eksemplari igal wee-
randil.

Õppetükkides käsitletava aine valik ei ole jae-
tud juhuse hooleks. Ojakonna nõukogu, General
Komverentzi jutlustajad ja wabest ka General
Komverentzi nõukogu uurib ülemaailmse põllu
vajadusi, läbivõetud õppeaineid ja plaanitset õp-
petükkid eelolewate weerandite jaoks.

Õppetükkide kirjutaja walimine.

Õppetükkide kirjutaja walimine toimub ont-
wabelisel kokkuleppel. Oleme alati järginud põ-
himõtet, mitte kunagi awaldada õppetükkide kir-
jutaja nime. Hingamispäevakooli ojakond ühes
oma walitud juhatuslega kannab täit wastutust
õppetükkide siisu eest. See selgub kohe, kui panente
tähele nende koostamise käiku.

Kui mõni õppeaine on kindlaks määratud h.-p.-
kooli ojakonna nõukogu, General Komverentzi jut-
lustajate või General Komverentzi nõukogu poolt,
siis esitab soowitajate kogu kirjutaja ehk koostaja.
Mõnikord peatatakse paljude nimede juures, enne
kui tehakse lõplik otsus. Mõõdunud 10—12 aasta
kestel on õppetükkide kirjutajad olnud ewangeeliumi-
tööliskestest, piibliõpetajast, ajakirjade toimetaja-
ist, kolledži juhatajast ja teistest. Harilikult
walitakse need, kes on tuntud juurte uurijatena
ja kellel on erilise ojawus walitud aine käsitamise-
ks. Mõnikord walitakse õppetükkide kirjutajad
ka h.-p.-kooli ojakonna nõukogu liikmete või ka
General Komverentzi nõukogu liikmete seast. Pea-
aegu eranditult on õppetükkide koostajaks mehed,
kes on kannud juuri wastutusi. Paljudest töödest
koormatud mees teeb õppetükkide kirjutamisel ha-
rilikult tublimat tööd.

Sagedasti esitatakse õppetükkide nõukogule ette-
panekuid ja käsikirju meie tööliste ja liikmete poolt,
millised on alati võetud hoolega uurimise ja joi-
sufkohawõtmise alla. Paljud niisugustest esita-
tud ainetest on vastu võetud ja kas warem või
hiljem kasutatud.

Kui aine ja kirjutaja on walitud, siis kirjutaja
koostab üksikasjalise kirjelduse walitud aine üle ja
esitab selle h.-p.-kooli ojakonna nõukogule. Nõu-
kogu tutvuneb esitatud kirjeldusega ja annab selle
edasi General Komverentzi kogenumud jutlustajale
tutvumiseks. On aine käsitus wastu võetaw,
siis jaadetakse see kirjutajatele tagasi ja teega on
kirjutajad õigustatud jatkama oma tööd.

Niipea kui kirjutaja on lõpetanud töö, ta jaa-
dab käsikirja h.-p.-kooli ojakonna juhatusle Wa-
shingtoni. Siis tuleb selle uurimine, paranda-
mine ja lõplik ümbertöötamine — toiming, mis
wõtab aega kaks-kolm kuud. Lastaid kestnud ko-
gemus on tõendanud selle toimingu wajakust.
Kunult nõnda võime saada õppetükid, mis on
õpetuselt õiged ja waimulikult kasulikud.

Peaaegu kunagi ei ole kõik esitatud materjal
täielikult kasutatav, waid pärast toimetustööd see
esitatakse 17 liikmest koosnewale lugemisenõuko-
gule järelewaatamiseks. Toimetustöö lõppedes
õppetükid paljundatakse ja jaadetakse neile luge-
misenõukogu liikmeile, kes elawad väljaspool
Ameerikat. Meilt liikmetelt oodatakse, et nad loe-
sid käsikirja, kaaludes selle koostamist õpetuselt,
waimulikult wäärtuselt, kirjanduslikult wõrmilt
ja loogiliselt kompositsioonilt. Üksikute lugemis-
nõukogu liikmete poolt parandatud käsikirjade ta-
gaajamine wõtab omakorda üks või poolteist kuud
aega.

On käsikirjad tagasi jõudnud, siis tuleb teatud
ajal kohalik h.-p.-kooli ojakonna lugemisenõukogu
Washingtonis kokku ja weedab veel wajakatu aja,
wõttes läbi iga õpetükki. Memad kontrolliwad
õpetükki käsikirja eemalolewate liikmete poolt teh-
tud paranduste kohaselt, kasutades nende näpu-
näiteid iga küsimise otjustamisel. Üks või enam
General Komverentzi jutlustajaid on alati jeal-
juures abiks. See töö nõuab harilikult üks kuni
kolm päewa, olenedes aineist ja lugemisenõukogu
liikmete poolt tehtud parandustest. Selle nõukogu
otjus on lõplik kõikide käsikirjade kohta.

Revideeritud käsikiri paljundatakse mimeograa-
fil ja jaadetakse umbes 50—60 eksemplari kõi-
desse maailma osadesse. Need eksemplarid tarwi-
tatakse teistesse keeltesse tõlkimisel, või meie kir-
janduskeskustes Ameerikas, Inglismaal, Austra-
lias ja mujal trükkimiseks inglise keeles.

Mõnikord küsitakse meilt, kui palju wõtab ühe
õpetükki koostamine aega, alates aine walikust
kuni õpetükki lõpliku walmissaamiseni. Kega sel-
leks kulub ühest kuni kahe aastani. Õppetükki-
dega, mis õppisime 1937. aastal, tehti algust
1934/35. a. talwel, ja need said walmiss 1936. a.
juugisel. Meie algame alati kiirelt wõrta, et oleks
aega plaanitseda, nurida ja parandada, nagu nä-
gime eelnenud kirjeldusest. Õppetükkide teistesse
keeltesse tõlkimine wõtab ka oma aja, millega pea-
me alati arwestama.

Et hingamispäevakooli õppetükkidel on täita
tähtis oja üle poole miljoni inimese waimuliku
elu ülesehitamisel ja arendamisel, siis meie ei
tunne end õigustatud olewat käsitada õppetükke
kiirustades ja healiskandjelt. Õppetükkide mõju

on nii laialdane, et peame püüdnud pakkuda oma parimat.

Me tihti küsime enestelt: Kas ehk oleme wähest jätnud wälja mõne punkti, mis oleksime pidanud rõhutama? Wõi ehk on mõni mõte jisse wõetud, mis wõiks mõnele kahju tunda? Meie oleme jelles teadlikud, et me töötame õppetiikide läbi ajaliku ja igawiku jaoks.

Olles maiged töörüistad, keda on walitud tee-

nimiseks, me püüame uskawalt täita meile pandud kohustusi. Meie rõõmustame õppetiikide kohta ilmutatud huwi üle ja hindame väga nõuandeid ja heasoowlikku kriitikat nii meie kaastöötajate kui ka kaastöölise poolt. Meie teenime Jumalat ja inimesi, lootes, et see, kelle nõule me püüame järgida, wõiks toetada meie tööd ja seda rikkalikult õnnistada.

S. A. Wellmann.

Suuteline õpetaja

Kuidas küsida küsimusi.

Laps teab, kuidas küsida küsimusi. Mitmed õppinud, täiskaswanud inimesed ei tea seda. Laps tahab saada kindlat seletust ning küsib seepärast küsimusi, milliseid, end tema seisukohta asetades, wõime nimetada mõistlikkudeks küsimusteks. Kuid õpetaja wõib küsida küsimusi, mis on ebaselged, segawad ja walesti juhtiwad, ning saab siis tujaks, kui wastused pole niisugused, nagu ta neid soowis. Õpetaja küsimused peawad olema mõtteid-ergutawad. Seletus, mis teeb asja absoluutselt selgeks ja lõpetab kõik küsimused, wõib teenida selleks, et panna seisma igasugust mõtlemist. On palju parem, kui sa osawal wiisil küsides wõid õpilase mõtteid juhtida nii, et ta leiab üles selle, mida soowid temale õpetada, kui et annad talle ise terve seletuse, tehes seda isegi meeldiwal wiisil.

Ette lugemise liisteem toob hingamispäewaloolis wiletjaid tulemusi. Üldiselt on see läbi elatud, et ei ole hundetud tunda õpetamises midagi paremat kui seda on küsimuse ja wastamise meetod. Õpetaja palju rääkimine mõjub ebasoodsalt õpilasele, kes teab mõned neist asjast, millest õpetaja räägib. Õpetajale peab algama küsimustega, mis ilmutawad õpilase teadmist kätitatavast aineist. Kõige paremini awaldawad õpilased seda teadmist, kui wastawad otsekohesetele küsimustele. See asjaolu õhutab üles kodusele õppimisele ning see läbi awaldub ka nende teadmise täpsus. Kui sa oled saanud aru, kui palju õpilased teawad, siis on sul alus, millele ehitades wõid neile õpetada seda, mida soowid istutada nende meeltesse. Üks õpetaja ütleb: „Küsimine on kunst — üks kõige peenematest kunstidest. Keegi wõib küsida küsimusi, wõib küsida terve hulga küsimusi; kuid küsida küsimusi, mis awawad õpilase mõistuse walguisele ning ilmutawad sulle tema teadmist, ja siis juhtida teda sellele eesmärgile, mida soowitad temal fakte saada — see on kõige suurem kunst ja läbikahumine. Keegi ei jõua õpetamises soowitud eesmärgile ilma otsekohesete küsimusteta; ei saa ka awaldada ühelgi teisel teel nii suur mõju, kui just nende küsimuste kaudu.

Et oma waimujõudu arendada hästi küsimi-

20. aja.

seks, selleks on wajaslik, et me õpetajad jagame omandesse põhiküsimuste järele. Etteüritatud küsimuste tarwitamine ja õpetajast mabalugemine on wormilik, lonkaw, kuuw ja mehaaniline. Mii-
sugune küsimiswiis, selle asemel et äratada huwi, nimutab kõik selle, mida weel kuidagi wõib huwiks nimetada. Õpetaja isiksuse wäärtus on suuresti kaotatud, olles peidetud õpetajate lehe tahta. Terve asja seis on siis nõrk ja eluta. Kui hooliga uurida ja ette valmistada, siis klassi ees seisest need küsimused, mida küsimiseks tõeliskult wajame, tulewad oma peapunktidega meile meele oma loomulikus järjekorras.

Head küsimused on lihtsad, selged ja otsekohesed. Kunstipärasest wäljendusest peaks hoidutama. Püüa iga oma küsimust nõnda kujundada, et selle peale wõib anda ainult ühe täpse wastuse. Küsimused wiitvad tihti segadusse seepärast, et neile wõib anda mitmesuguseid wastuseid, ilma et nad arendaksid selle punkti selgust, mida soowitakse saawatada. Pildad, keerukad ja määsitud küsimused pole kunagi wajaslikud; need on peagu alati segawad. Ettekirjutatud originaalsete küsimuste wäärtus seisab jelles, et nad on õpetajale abiks tema õppimisel. Need küsimused pole mitte klassis tarwitamiseks, olgu siis, et nad on abiks teetõttu, et seisawad sul meeles. Kes neid küsimusi tarwitab selleks, et end nende abil täiendada ja arendada, selle juures on edu kindlasti väga märgataw. Õpetajad peaksid uurima omaenda küsimise wiisi. Pannes tähele iga küsitud küsimuse mõju, me warsti märkame küsimuste teatud kujud, mis ütlewad kas liig palju wõi liig wähe. Selle tulemusena jääwad warsti maha need wiletjad wäljendid ning paremad küsimused astuwad nende asemele.

Õpetaja peab pidama meeles seda, et tema poolt wäljendatud küsimus peab äratama õpilase meeles püüde ehk pingutuse. Õpilane, kes tahab anda rahuldawat wastust, peab mõtlema. Seepärast ei pea küsimus olema väga raske, nii, et sellele ei püütagi wastata. Aga kui küsimus on jälle õige kerge, siis antakse wastus ilma mõtle-

mata. Ühelegi ettevalmistatud küsimusele ei saa kinnitada fogu asja ärarippuvust, sest õpilase vastus ühele küsimusele võib muuta terve küsimise laava, seda vähemalt osaltki. Seal võib tekkida vajadus küsimusteks, millele pole enim mõeldud, ning õpetaja ei peaks olema võidetud ei ühegi kindla mõttekäigu külge nii tugevasti, et ta ei saaks kiiresti kohanduda õpilase poolt esile toodud mõttega, seda asjaga ühendades ja sellesse põimi-

des. Siiski õpetaja ei pea järgima ümberseisvale õpilasele oma plaani täielikuks hävinemiseks. Siin peab panema tähele üht tähtsat põhiseadust, ja nimelt: harilikud märkused, seletused ja erilised juhatused peavad küsimustele järgnema, aga mitte käima nende eel. Küsimused peavad meele ette valmistama seletuse vastuvõtmiseks. Küsimused loovad soovvi teada, ning sel teel on õpilane ette valmistatud vastu võtma.

Misjonipõllud

Loeng 5. märtsil.

Maailm hädas.

S. N. Wellmann, Gen. Konverentfi h.-p.-l. sekretär.

Ulfed maailmas on avatud vutusega, et me viikime neile igavest ewangeeliumi. Kümmed tuhanded ootavad Aafrikas õpetajaid. Indiaanlased Lõuna-Ameerika põlismetsades tahavad heameelega kuulda ewangeeliumi Kristusest. Sõngede võitmine tõele ei ole olnud kunagi nii juur. Kesk-Ameerika mandril ja saartel kui see on praegu. Hiina, kes on purustatud sõja läbi ja püüab alal hoida oma seisukohta suurriikide seas, terwitab rõõmuga Kristuse tagasitulemise sõnumit. Kaug-Idas, kus kasvavad kiiresti kogudused, aga kus misjonid hinged on ka pimeduses, otsitakse adventkuulutusest valgust, lootust ja troosti. India, mis oli maailma paganluse kindlus, pöörab end Kristuse poole, ja tema pojad ning tütreid valmistavad endid Kristuse peatse tulemise vastu. Katoliiklik Euroopa vaatab rahukuulutajate poole ja ootab, et nad toovs südamele rahu ja lootust. Nii igatsetakse fogu maailmas adventlootuse ja valguse järele.

Milline juur vastutus lasub küll Jumala töölistel nendes maades, ja milline hiigel-ülesanne ootab neid! Mõned nendest töötavad väga raskeis olukordades ja täidavad oma ülesande wasti. Siin on üks näide sellest: Meie jutlustajad Uus-Guineas pidasid parajasti hingamispäewa koosolekut. Sel ajal tuli tugev maaväriseimine. Maa seest purskaw laava ja tuhk hävitasid halastamatult. Üks misjonäri naine võttis oma jurewa lapse ja sõitis mererannal asuvasse haiglasse. Seal suri ta laps, aga ta tänas Jumalat, kui jai teada, et ta mees oli eluga pääsenud. Kui ta ise oma lapse võersil oli paigutanud mulda, siis läks ta tagasi oma töö ja kohustuste juure. Samasugune waim hingestab meie misjonitöölisi kõiges maailmas.

Käesolewas weerandis loodame jaada rohkesti annetuji Aafrika ja India saarte jaoks. Nende annete läbi warustame töölisti, kes kannawad ewangeeliumi maailma otjani. Sellega rahuldame paganate igatsust ja maailma häda, ja toome töö lõppu ligemale.

Loeng 12. märtsil.

Meie töö Madagaskaril.

E. Benzech, Madagaskari misjoni esimees.

Wend Raspal oli esimene misjonär Madagaskaril. Kui ta võiks meid praegu külastada, siis ta rõõmustaks südamest siinse töö edu pärast. Wend Raspali ja tema järglaste poolt kuulutatud seeme on kannud rikkalikku wilja. Koguduse liikmete arv on kaswanud 378-le, ja tuhandest h.-p.-kooli kuulatajast on juur hulk ristitawate klassis. Saarel on kokku 20 kogudust ja gruppi, kes lewitawad tõde ja valgust.

Wend Raspal algas tööga üheteistkümnne aasta eest pealinnas Tananarivo's, kus on 80.000 elanikku. Selle maja ligidal, kus ta pidas esimeied piiblitunnid, on meil praegu oma plats ja kabel, seal on ka uniooni kontor, kirjandusladu ja ewangeeliumitöölise elumaja. Meie kabelis peetakse forrapärajelt koosolekuid, kus jutlustatakse prantsuse ja madagassii keeles. Meie rõõmustame hea osawõtu pärast, eriti pärismaalaste poolt. Meie kogudus pealinnas kasvab jelle tõttu silmnähtawalt.

Ühes teises linnaosas oleme awanud kooli, kus praegu õppib 270 last, nende arv kasvab päev-päewalt. Meie õpilased juoritawad hästi riiklikud eksamid, jelle tõttu on meie kool heas kuulsuses. Suurem osa õpilastest on wäljaspoolt kogudust. Aga me rõõmustame, et ka nendest kogudust paljud kuulatawad hingamispäewakooli, seega mõjutab kool ka laste wanemaid. Meie kool valmistab õpilasi õpetaja ja arsti kutsele walituse poolt määratud õpetawa järele.

Pealinnas on meil wäikene kool ewangeeliumitöölisele. Sealsed õpilased rakendawad oma teadmised kobe tööle, nad aitawad teha kogudustele misjonitööd linnas ja jelle ümbruses. Meie koguduse liikmed on waejed, aga siiski on nad uskawad ja ohwimeelsed, ning on tahtlikud ehitama kabelid oma kuludega. Kui neile teatati, et õed wennad teistes maades aitawad kaasa kabeli ehitamist 13. hingamispäewa annetega, siis jaid nad väga julgeks ja nende armastus kätwenes misjonitöö vastu.

Mõnes jaare omas ei ole töö kerge. Wend Long töötab juba kaks aastat jaare põhja omas, kus moskiitod ja teede puudus teeb elu väga raskeks. Sealsetid teesid võib kasutada ainult külmal ajal. Wend Long reisib mõnikord jalgagi 100 km läbi wee ja muda käies küladest abiks oma kaastöölistel. Võibida tuleb sel ajal pärismaalaste omades, kus moskiitod ja mitmesugused putukad piinavad. Mäljast ja väsimisest hoolimata reisib wend Long heas meeleolus. Tema töö ja waew saab warsti tajutud ristimise läbi, milleks üks grupp on juba walmis.

Erilist tähelepanu wäärib ka kirjandusewangelistide eneseohwerdaw töö. Suurem osa kogudustest ja gruppidest on kutsutud ellu l.-ewangelistide töö läbi. Suured maa-alad, üksteisest kaugel olewad külad, rahwa majanduslik wiletus ja halwad teed teewad töö raskeks. Enamus elanikest on kirjaoskamatud. Siiski töötawad meie truid jaadikud rõõmuga edasi ja ajutawad uusi kogudusi. Uusi kogudusi tekitab üle kogu jaare. Koguduste wõimast arengut takistab eriti see, et puuduvad oma kooskämimisekohad ehk kabelid.

Loeng 19. märtil.

Meie tulewiku väljawaated Madagaskaril.

E. Benezech.

Meie misjonipiirkonnas elab kolm ja pool miljoni inimest. Madagaskar on piindalast niisama suur kui Prantsusmaa, Hollandi ja Belgia piindala kokku, ja moodustab seega omaette väikese maailmajao. Me oleme taewa Jäse tänuilikuks sellele edu eest, mis siin suurte raskuste läbi oleme saavutanud.

Kuni praeguseni oleme töötanud teise usutunnistusega kristlaste keskel, ja enamus meie liikmeid on tulnud teistest kogudustest. Mitmed juurharud jaare lõuna omas ei tea weel midagi ewangeliumist. Juba aastaid oleme plaanitsemud midagi wõtta ette Fianarantsoa jaoks, mis on jaare lõuna osa keskuseks, ja asub 420 km kaugusel Tananarivest. Mõned kirjandusewangelistid on alanud seal eesttööga. Üks wend on alanud seal ettefannetega ja müüd peame nõuetele wastawalt jaatma sinna õppimud töölisi. Kui olin wõimast kord Antsohitra's, siis palusid seakse koguduse liikmed toetust kabeli ehitamise jaoks. Et nende palwele wastu tulla, määrati selleks mõned sajad frangid.

Saare põhja omas peab tingimata midagi ette wõtma töö edustamiseks. Sealsetes laialdases piirkonnas töötawad ainult wend Long ja üks pärismaalane. Üks l.-ewangelist, kes seal töötab, teatab tõetõhijate hingedest, aga me wõime neid õpetada ja julgustada ainult kirjateel, et nad üsna ükskõiksiks ei jää. Üks tundmata isik kirjutas hiljuti ühes väikestest sadamalinnast. Ta oli õstnud raamatuid ühest l.-ewangelistist, aga tahtis

jaada weel rõõmest kirjandusest ja soovis teada kuidas peab ettevalmistama ristimisele.

Tõde seeme, mis kirjanduse läbi on küllatud „iga wee ääre“, hakkab imelikult kasvama. Seale algusele, mis on tehtud Madagaskari rannapiirkondades, peame edasi töötama. Järgnemaid Euroopa misjonäre ja pärismaalastest abilisi me terwitaksime rõõmuga. Väite töölise hulk, kes siin teeb oma parima, ei jaksa täita kõiki praeguseid tööandudeid. Uutes piirkondades töö algamine ei saagi tulla kõne alla. Wiis madagaskarlast lõpetawad müüd meie kooli. Me wõiksime kõik need tublid noormehed wõtta arwesse, aga kas saame luba neid ametisse kinnitada?

Loeng 26. märtil.

Palwela wajadus Madagaskaril.

M. J. Bureau.

Teistes maades on wõimalik awalikkude koosolekute jaoks üürida awalikke jaale wõi eraruumid. Aga siin ei ole selleks wõimalusi. Kui ka oleks ruum kulgil saada, siis ei lubaks jeadus siin seda kasutada usuliseks koosolekuks. Me ei wõi siin koguneda mõne perekonna juurde piiblitunni pidamiseks, nii kui seda tehakse teistes maades. Jutlustaja võib küll pidada piiblistoengu ühes perekonnas. Aga niipea kui sinna tuleb juurde üks wõõras, siis peab ta lõpetama, sest sellega wõtab kooswiibimine awaliku koosoleku ilme. Jäma walitjuse loata on keelatud awaliku koosoleku pidamine eraruumis. Kui tahame pidada koosolekut eraruumis, siis peab kirjutama palwekirja, milles vähemalt kümme isikut on alla kirjutanud ja arwaldanud soowi adventistiks jaada. Pika ootamise järele tuleb siis luba koosoleku korraldamiseks. Aga igale ühinguks on lubatud ainult üks niisugune kooskämimise koht linnas. Loomulikult pole ükski korter küllalt suur koguduse aramahuamiseks, siis ei jää üle muud kui palwela ehitamine.

Edasi nõuab kohalik jeadus, et iga grupp, kes tahab jaada koguduseks, peab jaatma palwekirja walitjusele. Pika ootamise järele jaadetakse siis walitjusest ametnik, kes peab igalt isikult küsima mispärast ta soovib jaada adventistiks. Kui ametniku arwanne walitjusele õjutub heatahtlikuks, siis antakse luba palwela jaoks wälja walida sobiwat maatiikki. Selle järele peab esitama weel ühe palwekirja walitjusele.

Kui ehitushuba on käes, siis algab koguduses elaw tegevus.

Madagaskarlane keskmine töötasu on linnas 17—19 fr. kuus. Maaelanik näeb raha aasta jooksul wähe wõi mitte sugugi. Kuigi nad ei jõna osta kallist ehitusmaterjali, siiski teewad nad ise kõik ehitustöö meistri juhatusel. Te peaksite kord nägema nende rõõmusest hiilgawaid nägusid, kui nad oma ehitatud palwelas palwetawad ja laulawad. Goodame, et Madagaskaril möödub warsti palwela kriis.

Koguduse kord

Ükski koguduse ametnik ei tohi anda nõu, ükski nõukogu ei tohi soovitada ega ükski kogudus hääletada eksija nime kustutamist koguduse nimistust enne, kui on hoolega täidetud Kristuse poolt antud juhatused. — Kui jälgitakse neid juhatusi, siis kogudus on puhas Jumala ees, kurjus peab siis ilmuma, nagu ta on, ja saama kõrvaldatud, et ta ei saaks levineda kaugemale. Koguduse heaolu ja puhtust hoitagu, et ta võiks seista Jumala ees veatult, kaetuna Kristuse õiguseriidega.

„Kui eksija parandab meelt ja alandub Kristuse koguduse korra alla, siis antagu talle võimalus paranemiseks. Ja isegi kui ta ei paranda meelt ja kui ta seisab väljaspool kogudust, ka siis veel on Jumala sulastel töö tema jaoks. Nad peavad tõsiselt püüdma tuua teda meelesparandu-

sele. Ta eksimus võis olla väga suur, kui ta aga annab maad Püha Vaimu tööle ja oma patu tunnistamisega ja mahajätmisega tuleb meelesparandusele, siis on talle andestatud ja ta võib tulla tagasi Kristuse karja hulka. Ta vennad julgustagu teda õigel viisil, käitudes temaga nagu nad soovivad seda endaga, kui nad oleksid tema asemel, mõeldes, et ka neid kiusatakse.

„Tõesti, mina ütlen teile: Mis teie iial maa peal seote, peab ka taevast seotud olema, ja mis te iial maa peal päästate, peab ka taevast päästetud olema.“ *Matt. 18, 18.*

„See ütlus on maksev kõikidel ajajärkudel. Kogudusele on antud võim tegutseda Kristuse asemel. See on Jumala korraldus, et hoida korda ja distsipliini oma rahva hulgas. Kogudusele on antud võim lahendada kõik küsimused, mis

Saagem täielikuks

Algus 1hk. 20

et teie peale kohut ei mõisteta.“ Kes on teie vastu äge, see on juba ise tasakaalu kaotanud, ja Jumal mõistab tema peale kohu. Samuti on kästus, et ärge muretsege, et süüand ei saaks koormatud peatoiduse muredega. Võib loetleda väga palju mõtteid. On feelatud see, mis meile on kahjulik, mis meid hajutab, ja mis meie kaudu on teistele kahjulikud, teisi hajutavad. Kristus ütleb raskest sõnad selle kohta, kes teist pahandab. Ja kui palju on siiski ekhünisi, et ei walva omi sõnu, vaid oma rahutu hiletunde tõttu ajame sõnu välja.

Ja lõpuks enese andmine Jumalale, et see peab täielik olema. Täius on tasakaal. Kui me ennast hoiame, tagasi vaatame, millestki kahju tunneme siis on see enese kallutamine kõrvale, jällegi see, mida on siin palju nimetatud — enese hajutamine. Meid on kutsutud end pühendamaks. Me peame nii siis midagi tegema. Me ei saa end anda nagu anname kellelegi mingi asja. Me peame oma meele ette valmistama, et seal oleks tasakaaluline seisukord, täieline rahu, et Issanda vaim leiaks seal paiga ja annaks meile abi täiemaks saada.

Uff on tasakaaluiseisund. Usuga jätame halvad asjad maha ja püüame parema poole, alandame oma hinges pinevuse ja saavutame tasakaalu. Me peame jaama täiemaks — Jumalale lähemale.

Meil tuleb püüda täiusse poole, teha mis meil on võimalik, teades et meil on võimalik saada üsna täieks. Tähelepanu olgu sihitud ikkagi enese kohta. Teised ei võiks häirida. Täiaks saab täieks nii kuidas tal on võimalik. Ei saa ju ka

õid ühehuguselt wanujeks. Täieksjaamist taksitab jurelik olek. Üks on nõrgem kui teine. Jumal mõistab kohu selle järele, kuidas keegi on võinud ja püüdnud. Ustavatele Jumal annab suurematuse ja siis ka täiusse.

Otsusi liidu nõukogult

MB osakonnad ja ewangelijafioon.

Kuna presbiterikoolituse vaim ütleb, et „Jumal on teinud meie noored oma avitamaks käeks“, ja et seega lasub meie noortel eriline vastutus viia adventkoolitust maailmas olevatele noortele, *jo o w i t a m e*

1) kõigil noorsoo osakondadel liidus koondada kõik noored MB osakondadesse ja arendada noori avalikkude sõnede, piibliuurimiste ja tunnistusekoosolekute pidamisele;

2) korraldada MB osakondades pühapäevadel ja pühadel misjoniretked kirjanduselevitamise eesmärgiga ja avalikkude koosolekute pidamise otstarbel;

3) teha meie Misjoni Wabatahtlikkudele noortenädala puhul tõeline üleskutse, et nad endid rohkem pühendaksid adventtöödele koolitamise tööle.

Junior MB osakond.

Kuna juniorid kui koguduse liikmete lapsed on Kristusele kallid, ja on hädas, et kogudused nad kaotavad, kui jäetakse hooletuse nende usuline kasvatus adventkoguduse õpetusis, seepärast *o t s i u s t a m e* laiendada meie junioride tööd ja organiseerida igas koguduses, kus 3 kuni 5 või rohkem lapsi olemas, junioride osakond.

puudutavad tema varandusi, puhtust või korda. Temal lasub vastutus kõrvaldada oma liikmestonnast kõlbmatud, kes elades ebakristlikku elu, heidavad tõeale halva varju. Kõik koguduse tegevus, kui see on kooskõlas Jumala Sõnas antud juhtnõridega, kinnitatakse taeväs. Koguduse tegevuses võib tulla ette suure tähtsusega asju. Jumala töölised, kes on seatud tema rahva hoidjaks, peaksid pärast seda, kui nad on teinud oma osa, andma kogu asja koguduse hoole, et tehtud otsused võiksid olla kooskõlas.

„Jumal soovib, et tema järelkäijad oleksid väga hoolikad läbi käies üksteisega. Nemad peaksid üles aitama, parandama ja tervendama. Kuid koguduses ei peaks kaldutama kõrvale koguduse korrast. Liikmed peaksid olema kui õpilased koolis, õppides, kuidas kujundada oma iseloomu oma kõrge kutse kohaseks. Koguduses siin maa peal, Jumala lapsed peaksid end valmistama ette suurele ühinemisele selle kogudusega, mis on ülal. Need, kes elavad siin kooskõlas Kristusega, võivad vaadata tulevikku, lõputa elule päästetute perekonnas.“ „*Tunnistused*“, VII, lhk. 260—264.

Koguduse võim. — „Maailma Lunastaja on annud suure võimu oma kogudusele. Ta on annud ka määrused, mida kasutada liikmete suhtes nende eksimuste korral. Pärast seda, kui ta on annud need arusaadavad juhtnõrid, ta ütleb: „Tõesti, ma ütlen teile, mis te iial maa peal seote, peab ka taeväs seotud olema ja mis te iial maa peal (koguduse korra järele) päästate, peab ka taeväs päästetud olema.“ Nõnda kinnitab taevalik võim koguduse korda tema liikmete suhtes, kui on järgitud piibli määrusi.

„Jumala Sõna ei anna luba ühel mehel asetada oma otsus koguduse otsuse vastu, tal ei lubata ka oma arvamist peale suruda koguduse arvamisele. Kui poleks koguduse korda ega juhatust, siis kogudus puruneks, ta ei võiks hoida kokku nagu üks keha.“ *Sealsamas*, III, lhk. 428.

Koguduse vastutus patu suhtes. — „Jumal peab oma rahvast, kui ihu, vastutavaks iga üksiku liikme pattude eest. Kui koguduse juhid loobuvad hoolega kõrvaldamast pattusid, mis toovad Jumala meelepaha ihule, saavad nad vastutavaks teiste pattude eest.“ *Sealsamas*, lhk. 269.

Ta õpetab oma rahvale, et sõnakuulmatus ja patt on talle väga vastikud ega või võtta neid kergelt. Ta näitab meile, et kui tema rahvas on langenud patusse, nad peaksid astuma otsustavaid samme patu kõrvaldamiseks, et tema meelepaha ei lasuks neil kõikidel. Kui rahva patud lasuvad koguduse juhtidel, siis on ka Jumala meelepaha nendel, kuid Jumala rahvast kui ihu peetakse ka vastutavaks nende pattude eest.

„Käitumises oma rahvaga minevikus, näitab Jumal koguduse puhastamise suurt vajadust

nende vigadest. Üks patustaja võib tekitada pimedust, mis varjab Jumala valguse kogu koguduselt. Kui inimesed mõistavad, et pimedus on haaramas neid ja nad ei tea põhjust, peaksid nad otsima tõsiselt Jumalat suures alanduses ja endahverdamises, kuni viga, mis kurvastab Püha Vaimu, on leitud ja kõrvaldatud.“ *Sealsamas*, lhk. 265.

„Kui vead on saanud avalikuks tema rahva hulgas ja kui Jumala sulased mööduvad neist ükskõikselt, siis nad tõeliselt kaitsevad ning õigustavad patustajat ja on samuti süüdlased ja saavad Jumala meelepaha osaliseks, sest neid tehakse vastutavaks eksijate pattude pärast. Nägemuses juhiti minu tähelepanu paljudele juhtumitele, kus äratati Jumala meelepaha tema sulaste ükskõiksuse pärast pattude hukkamõistmises, mis nende keskel valitsesid. Neid, kes vabandasid vigu, mõeldi rahva poolt olevat väga sõbralikud ja armastusväärased lihtsalt seepärast, et nad loobusid otsekohe vaimuliku kohuse täitmisest. Ülesanne ei olnud vastuvõetav nende tunnete; seepärast nad ka hülgasid ta.“ *Sealsamas*, lhk. 266.

Vahetsegamine koguduse korra täitmisel. — „On paljusid, kes ei oma Joosua taktitunnet ega kellele pole antud kohustust vigade uurimiseks ja koguduses valitsevate pattude kõrvaldamiseks. Ärgu siis sääraseid takistagu neid, kellele lasub töökoorem selle asja pärast; ärgu seisku nad nende teel, kellele on kohustus seda teha. Mõned teevad sellest küsimusi ja leiavad kahtlustusi ning vigu, sest teised teevad tööd, mida Jumal pole annud neile teha. Sääraseid isikud seisavad teel ees neile, kellele Jumal on asetanud kohustuse ettetulevate pattude lahendamiseks ja kõrvaldamiseks. Ärgu siis sääraseid takistagu neid, kellele lasub töökoorem selle asja pärast, ärgu seisku nad nende teel, kellele on kohustus seda teha. Mõned teevad sellest küsimusi ja leiavad kahtlustusi ning vigu, sest teised teevad tööd, mida Jumal pole annud neile teha. Sääraseid isikud seisavad teel ees neil, kellele Jumal on asetanud koorma ettetulevate pattude lahendamiseks ja kõrvaldamiseks, et tema viha võiks pöörduda ära tema rahvast. Kui oleks Aakani juhtum meie hulgas, siis paljud õela ja vigasid-otsija vaimuga isikud süüdistaksid neid, kes peavad täitma Joosua osa patu väljaotsimisel. Jumal ei lase endaga mängida ja tema tähelepanemata jäetud hoiatused toovad karistuse.

„Mulle näidati, et Aakani ülestunnistamine on sarnane ülestunnistamistele, mis mõningad meie hulgast on annud ja tahavad anda. Nad katavad oma vead ja loobuvad vabatahtlikult ülestunnistamisest kuni Jumal paljastab nad — ja siis alles tunnistavad nad oma pattu. Mõned ini-

mesed jätkavad oma patte, kuni nende süda muutub kõvaks. Nad võivad teada, et kogudusel lasub raskus nagu Aakan teadis, et Iisrael sai nõrgaks oma vaenlaste ees tema pattude pärast. Ometi nende südametunnistus ei mõista neid hukka. Nad ei päästa kogudust oma uhkete, vastuhakkajate südamete alandamisega Jumala ees ning oma pattude mahajätmisega. Jumala meelepaha lasub tema rahval ja ta ei avalda oma väge nende keskel, kuna patud seal valitsevad ja nende poolt õigustatakse, kes on vastutavatel kohtadel.

„Need, kes töötavad jumalakartuses, et vabastada kogudusi vigadest ja parandada raskeid eksimusi, et Jumala rahvas võiks näha patust vabanemise vajadust ja õitseda puhtuses, et Jumala nimi saaks austatud, kohtavad alati pühitsevate inimeste vastupanu.“ *Sealsamas, lhk. 270. 271.*

Juhtimise ja korralduste vajadus. — „Ven- nad, ärge iialgi lubage kellegi ideesid kõigutada teie usku korra ja kooskõla vajadusse, mis valitsevad koguduses. Taeva Jumal on korra Jumal ja tema nõuab oma järelkäijailt, et neil oleksid juhatused ja korraldused ja nad alluksid korrale.“ *Sealsamas V, lhk. 274.*

Erakorralised täiskogu koosolekud. — Liikmeid võib lahutada kogudusest korraliselt ja erakorraliselt kokku kutsutud täiskogu koosolekul, millist koosolekut juhatab kohaliku koguduse vanem, kui ta on ametisse õnnistatud, või ametisse õnnistatud jutlustaja.

Koguduse nõukogu ei saa välja heita. — Koguduse nõukogu võib esineda kogudusele ettepanekuga liikme lahutamiseks kogudusest, aga mingil tingimusel ei ole nõukogul õigus ise lahutada liiget. Koguduse kirjatoimetaja võib kustutada kedagi nimistust vaid pärast koguduse hääletamist, välja arvatud liikme surm.

Enamuse hääletus. — „Liikmeid võib lahutada või muul teel karistada liht hääletenamusega korralisel või erakorralisel täiskogu koosolekul. Koguduse enamuse on jõud, mis peab kontrollima oma üksikuid liikmeid.“ *Sealsamas, lhk. 107.*

Paranemisele otsustatud liikmed. — Liikmeid võib karistada, hääletades neid paranemisele või kogudusest lahutamisele. Mõnikord on tarvilik otsustada liikmed paranemisele. Eksimus võib olla mitte küllalt tõsine selleks, et lahutada liiget kogudusest. Järelikult peab võtma ette hääletuse paranemisele otsustamiseks. Paranemise aja kestvus on harilikult ära määratud kas ühele, kolmele või kuuetele kuule. Paranemisele otsustatud liige ei lange seega kohe välja koguduse liikmeskonnast, kui ta eksib mõne tingimuse vastu. Määratud aja lõppemisel uurigu nõukogu hoolega vastava liikme elu. Kui ta sei-

sukord on rahuldav, siis võib teda tunnistada korralikuks liikmeks ilma, et oleks tarvis ette võtta mingit erilist sammu selleks. Kui tuleb aga avalikuks, et ta pole muutnud oma elu, siis peaks tõstetama üles uus küsimus tema kogudusest lahutamiseks. Vastav otsus viiakse täide pärast koguduse hääletamist, millel pole enam määratud paranemisaega ega tingimusi.

Liikme õigus kosta enda eest. — See on õigluse aluseks, et igal liikmel on õigus kosta enda eest, esitada tõendusi ja kutsuda tunnustajaid omalt poolt. Ükski kogudus ei peaks lahutama liiget olukordades, mis keelab talle selle õiguse, kui ta ise soovib seda. Arusaadavad tingimused peaks teatama paranemisele otsustatud liikmele eesmärgiga, tema asja põhjalikult läbi katsuda ja seega andes talle ka võimalus ja alus kaitsta ennast.

Ärarcisinud liikmed, kes ei teata endast. — See on hoolimatu nähtus koguduse liikme juures, kui ta oma liikme kohustusi hindab nii vähe, et lahkub teadmata ajaks ega teata kogudusele midagi oma usust ja lootusest. Pärast kaheaastast äraolekut võib säärast liiget kustutada koguduse liikmete nimistust koguduse hääletusega, kui koguduse ametnikud tõendavad, et nad on järjekindlalt püüdnud teada saada tema osukohta või teda julgustada, kuid asjatult. Kirjatoimetaja märgib siis vastavasse lahtrisse: „Läinud teadmata kuhu. Kustutatud hääletamisega.“

Liikmeid ei heideta välja vanaduse ega haiguse pärast. — Kogudus ei oma mingil tingimusel õigust liikme väljaheitmiseks kogudusest vanaduse, füüsilise nõrkuse ega haiguse pärast. Säärastele liikmetele võimaldatagu kaasatundev hoolitsemine ja julgustus ning kogudus külastagu neid sageli ja andku muud abi, mis on tema kohuseks.

Liikmeid ei heideta välja ainelistel põhjustel. — Liikmeid ei pea iialgi heidetama välja, kui tal pole võimalik ainelistelt kaasa aidata mõningatele koguduse vajadustele. Säärane tegu asetab liikmeskonna rahalisele alusele, aga mitte vaimulikule. Iga liikme kohuseks on rahaliselt toetada tööd koguduses nii palju, kui tal on võimalik, aga ta ei peaks heidetama välja lihtsalt maksujõuetuse pärast.

Liikmete väljaheitmine nende omal soovil. — Suur hoolikus peab olema käitumises nende liikmetega, kes soovivad, et nende nimed kustutataks liikmete nimistust. Säärastele liikmetele peaks antama küllalt aega järelemõtlemiseks ja kaalumiseks ning peaks püütama tuua neid uuesti tagasi õigele kristlikule tasemele.

Väljaheidetud liikmete tagasi võtmine. — Kogudusest väljaheidetud liikmeid võib võtta uuesti tagasi liikmeks, kui nad on patud üles

tunnistanud ja on märgata tõelist meeleparandamist ning on teada, et liige tahab täielikult alistuda koguduse korrale. Ükski kogudus ei peaks võtma ühelgi tingimusel liikmeks isikut, kes on teises koguduses otsustatud paranemisele. Säärane tegu süvendab pattu, mida teine kogudus on tahtnud kaotada ja on korra vaimu vastu. Kui on murtud kogudusele antud töotusi, peaks ette võetama uus ristimine.

Edasikaebamise õigus. — Juhusel, kui kogudus keeldub arutamast väljaheidatud liikme tagasiastumise palvet, on isikul õigus nõuda koguduselt asja järelekuulamist. Kogudus ei peaks keelduma või loobuma säärasest järelekuulamisest. Kui ta seda siiski teeb, on liikmel õigus pöörduda kohaliku liidu nõukogu poole ja paluda asja järelekuulamist. Kui pärast täielikku ja erapooletut uurimist liidu nõukogu leiab, et liikmele on koguduse poolt tehtud ülekohut, siis võib nõukogu saata kogudusse soovitus selle liikme vastuvõtmiseks; kui kogudus ka nüüd keeldub, siis nõukogu võib soovitada liiget mõnda teise kogudusse. Teisest küljest, kui leitakse kaaluvaid põhjusi liikme vastuvõtmisest keeldumiseks, siis peaksid nad olema kirjutatud koguduse otsuses. Asja lahendamine oleneb siis säärasest otsusest.

Põhjused, mille pärast liikmed lahutatakse kogudusest. — Lahutada ära liiget koguduse osasaamisest, mis on Kristuse ihu, on alati väga tõsine asi. See olgu kõige viimane võimalus, mida võib tarvitada koguduses. Ainult siis, kui kõik jõupingutused on tehtud, et pöörduda eksijat liiget tema kurjalt teelt, võib kasutada seda karistusvahendit. Liikmeid võib lahutada ainult liht häälteenamusega korralisel või erakorralisel koguduse täiskogu koosolekul.

On teatud kindlad põhjused, mille pärast lahutatakse liige kogudusest. Neid põhjusi võib kokku võtta järgnevalt:

1. Usu kaotus evangeeliumi ja koguduse peaopetustesse või piibli põhitõdedesse.

2. Avalik Jumala käsust üleastumine, nagu ebajumalate kummardamine, abielurikkumine, hoorus, vargus, vandumine, hingamispäeva teotamine, tahtlik ja loomupärane valelikkus, pettus või tahtlik valeteadete andmine ärielus, ebaõiged sidemed, siis toovad teotust Jumala rahvale, lahutatu uuesti abiellumine, välja arvatud see pool abiellust, kes lahutusel abielu rikkumise pärast oli süütu.

Lahutatud isikute uuesti abiellumisel peaksid koguduse ametnikud olema väga ettevaatlikud. Kuna keskkorraldus pole annud selles asjas kirjutatud tingimusi, siis ei pea mõeldama,

et selle punkti ettetoimine peaks heaks kiitma kõik vastavad juhtumid.

3. Keeldumine tunnustamast koguduse autoriteeti ja võimu või alistumast koguduse korrale ja karistusele.

4. Alkohoolsete jookide tarvitamine ja aitamine ning ahvatlemine nende valmistamiseks ja müümiseks ja tubaka tarvitamine.

Liikmete volitatud advokaadid. — Koguduse töö tema korra käsitlemisel on usuline tegevus ja seepärast ei pea seda ühendatama eraseaduslike toimingutega, seepärast kogudus ei tunnista liikmete õigust õigusteadlaste toomiseks mingile koguduse koosolekule või nõukogu istungile, mis on kokku kutsutud koguduse sisemiste asjade lahendamiseks. Kogudus võib eemaldada oma koosolekutelt sellel otstarbel sinna ilmunud advokaate. Kogudus võib eemaldada ka kõik mitteliikmed neilt koguduse koosolekutelt, mis puutuvad tema siseasjadesse, välja arvatud need, kes on kutsutud tunnistajateks.

Ülekuulamine koguduse ees. — Peaks olema alati meeles, et koguduse karistuse esmajärguline otstarb on tuua eksijat tagasi vaimulikule tervenemisele. Enne, kui tuleb ülekuulamine koguduses, peaks tehtama kõik, et patustaja liige leiaks tee tagasi õigesse ellu. Kui kõik säärased jõupingutused on asjatud, peaks kogudus tarvitama Jumalast temale määratud võimu.

Õige tec nende asjade lahendamiseks on esitada need jutlustajale, kui ta on ametisse õnnistatud või volitatud liidu nõukogu poolt või koguduse vanemale. Kui süüdistus puutub isiklikku eksimisse, siis jutlustaja või vanem ei peaks võtma kaebust vastu enne, kui kaebaja annab rahuldava seletuse, et ta täielikult on jälginud Issanda juhtnöore. *Matt. 18, 15—17.* Jutlustaja ja vanem peaks siis püüdma lahendada asja rahulikult teel. Kui säärased püüded ebaõnnestuvad, toodagu eksija ülekuulamisele koguduse ette. Selles asjas peaks võetama kuulda ka liidu ametnike nõu.

Kuulutused

Wajan meestööliit, kes ostab talutööd. Elan 3 km Tartuist. Soora ajundus, Bibliopuu talu, R. Koluta. Teated või järelepärimised jaata aadressil: S. Danieli krt. Lille 18, Tartu.

Wajatakse adventperefonda, talu, inwets mees- ja naistöijõudu. Wiimajel võimalik ka pife-maajaline teenistus. Järelepärimistega pöörata: E. Kaeeli, Waisterwälia, Tärwa-Taanu.

Wäljaandja: S. H. Adw. K. Ceesti Liit. Toimetis ja talitus: Merepuiestee 14-a. Tallinn.

Wastutaw toimetaja: M. Bärensgrub. Abitoimetaja: S. Bilt.

Tellimishind: Ikkiknumber 15 senti, poolaastas 75 senti, aastas 150 senti. Posti jooksew arwe 192.

„Siirirüff“, Tallinn, Nüütki 4. 1938.

Hind 15 senti.

3. märts 1938